

מסורת הש"ס

(6) ענין מילתו זכרי וסע איתא מתמר זה קולן בטוספתא (ב) קולן 10: טוסת מ: ע"ש ע"י (3) נמליה ג' ע"ש ע"י חת"י נכוחה ט: ד"ה אין שיהי טו: (ד) ענין נכוחה טו: (ה) זיל התקן: (ו) עילי ג' כסותה: (ז) בקולא חתיב ותפוח (ח) זכריה ג'.

גהרות הב"ה (6) נ"ב תלמי הו וזקן תרין: ר"ב וקסא מיד הכל הוה ליה לאקשויה והא אכתיבא מיד הוה כמו שקסא נתיב הכי לישוע כ"ג:

מוסף רש"י בין הדרסים אשר במצולה בין הדרסים שגלו לנגל וישמיה חתמי קולא ומיהא י"ג. האם שלח רסם שלה ונכוחה (כ) בית הדרין ונקולת טרפחת ושלמות ונעליה מטריליה ומינך ג"ג. בטוביל שלח תלמי. לפי שטובתן הוה וזקן הוה שיהו מניין בתקופת חרות (ס) ספסי שפרת וחזיות שלחן מפלין מחד ותוכרין אמתן וביקי וזקין שלל ליה לריבין להם ותוכרין האם שלח וזקין מחד ונכוחה (ח).
כ"ה.

חלק פרק אחד עשר סנהדרין

צג.

תורה אור

- ענה ואמר הא אנה יהיה נברין ארבעה שרין מלהלכין בנא נורא ונאכל ל' אמי בותן זורה ר' רביעא דמת לבד אלקין: רביאל ב' כה 2. לך ארין הצדקה ולנו בישת דקפיס כיום קוה לאיש יהודה וליושבי ירושלים ולכל ישראל הקרבים והרחוקים בכל הארצות אשר הדרתם שם במצרים אשר קעלו קר: דניאל טו 1 אמרתיו אעלה במקור אתה כסמניו ויהיו נא שרין באשכולות ונפול ורוח אפיך בתפוחים: שיר השירים טו 4. ראיתי הליכה ונהגה איש רכב על סוס ארם והוא עמד בין הדרסים אשר במצולה ואתיו סוסים ארשים שרקים ולקנים: זכריה א ה 5. איש מלוקח י לו שמת טו ג 6. יהוה אמר את הדרה היא אסתר בת דרו כי אין לה אב ואם ותעשרה יפת תאר ותובת מראה ובמות אביה ואמקל לקחה מרובי לו אחת: שמות טו ב 7. האמר ויהרין אובש: ישיעיהו סו כז 8. שמע נא יהושע הבחן הגדול אהרן וירעך ה'שבים לפניך כי אנשי מופת הקוה כי הנני מביא את עבדי צעזעביה: ה פסילי אלהידים תשרפון באש לא תחרם כסף וזהב עליהם ולקחת לך מן תושביו כי תועבת ה' אלהיך והוא: זכריה ט כה 10. בארין מלקא בנכוכדנצר נפל על אנפודו ולדניאל סגן ומנהיה ויהיוין אמר לנסקה לה: רביאל ב טו 11. כה אמר ה' צבאות אלהי ישראל אל אחאב קן קוליה ואל זכריהו בן מעשיה הנבאים לבש בשמי שקר הדני נתן אתם ביד נבוכדנצר מלך בבל והקם לעיניהם: ירמיהו טט כא 12. ולקח מהם קללה לכל גלות יהודה אשר בבבל לאמר ישימך ה' כצדקיהו וכאחאב אשר עשו נבלה בישראל וינאפו את נשי רעיהם מאי עבדו אזול לגבי ברתיה דנבוכדנצר אחאב אמר לה כה אמר ה' השמיעי אל צדקיהו וצדקיהו אמר כה אמר ה' שמיעי אל אחאב אזלה ואמרה ליה לאבנה אמר לה אלהיהם של אלו שונא זימה הוא כי אתו לגבך שררניהו לגבאי כי אתו לגבה שדרתנהו לגבי אבנה אמר להו מאן אמר לכוון אמרו הקדוש ברוך הוא והוא חנניה מישאל ועזריה שאלתינהו ואמרו לי אסור אמרו ליה אנן נמי נביאי כותיהו לדידהו לא אמר להו לדין אמר לן אמר להו אנא בעינא דאיבוכינכו כי היכי דברקתינהו לחנניה מישאל ועזריה אמרו ליה אינון (6) תלתא הוו ואנן תרין אמר להו בחרו לכוון מאן דבעיתו בהדיכוכו אמרו יהושע כהן גדול סברי לייתי יהושע דנפיש וכותיה ומגנא עלן אחתינהו שדינהו אינהו איקלו יהושע כהן גדול איחורכי מאניה שנאמר ויראני את יהושע הכהן הגדול עומד לפני מלאך ה' וגו' וכתביב ויאמר ה' אל השמן יעצר ה' כך וגו' א"ל ידענא דצדיקא את אלא מאי טעמא אהניא כך פורתא נורא חנניה מישאל ועזריה לא אהניא בהו כלל א"ל אינהו תלתא הוו ואנא חד א"ל והא אברהם יחיד הוה התם לא הוו רשעים בהדיה ולא אתיהיב רשותא לנורא הכא הוו רשעים בהדי ואתיהיב רשותא לנורא היינו דאמרי אינשי תרי אודי יבישי וחד רטיבא אוקדן יבישי לרטיבא מאי טעמא איענש אמר רב פפא שהיו בנוי נושאין נשים שאינן הגונות לכהונה ולא מיחה בהן שנאמר ויהושע היה לבוש בגדים צואים וכי דרכו של יהושע ללבוש בגדים צואים אלא מלמד שהיו בנוי נושאים נשים שאינן הגונות לכהונה ולא מיחה בהן אמר רבי תנחום דרש בר קפרא בצפורי מאי דכתיב שש השעורים האלה נתן לי מאי שש השעורים אילימא שש שעורים ממש וכי דרכו של בועז ליתן מתנה שש שעורים אלא

למפור ולהוציא נהר טעמיה. ל"א למכרה נהר טעמיה: נכרי דאפספסא. להביא זרע של עשן שהוא מאלל בהמה שלחו נבוכדנצר. הכי הוה קיס לכו: לאסויי תוירי ממלרים. שלחו כדי לגדלם לולדות שחויירי מלרים גדולים הם: וספסא אמר טודוס הרופא. למכמים שהיו אומרים ניעלה האם טרפה: וסא אין פרה וחזירה יולאה ממלרים וכו'. כדי שלא יהיו מזויין במקומות אחרים ואעפ"כ מיו: ווטרי אייזינסו. ולא העלו על לבם לפתיה ורביה נבי והניחו להוציאן נלא חתוך האם: באוספא ענה. שהלך משט דניאל: דלא לקיים כי פסילי אלהים שטרפון נלא. דנבוכדנצר עשאו אלוה דכתיב ודניאל הוה סגד והוה ליה פסילי אלהים שהמקרא הוה היה לזוט עליהם לשורפן לכן היה ממירא: קליוס. שגלים המהוהבין לכן נלא: השמיעי. השמיעי: הלא זה אודי. מה אוד נמך קף הוה נמך: אכני. הועיל: אקדו. שרפו: מאי טעמא איענש. יושע דאהני נורא למאניה דהאי דאהדר איהו לנבוכדנצר דמיה בעלמא דמיה: שש שעורים. שש גרעינים (שעורים) משש: וכי דרכו של בועז ליתן של פוחתין והא מן פסחא פ"ח מ"ה) אין פוחתין לפני בגורין פחות מחצי קב שעורים: אלא

גדולים לדיקים יותר ממלאכי השרת. דברשה חשיב לתלמא דקיי ומלאך לנסוף דכתיב ורביה די רביעאה דמי לבר אליהן: ועפשו לישאל על פניהם. שהשתחוו לאלים: אני אמרתי שכל הפמר שלי הוא. שיהיו זהם לדיקים הרבה ולא עלמה כדיו וכו'. ישראל נמשלו לתמר כדלמרי (טוסה דף מה: מה: מה: מה) ממר זה אין לו אלא לב אחד וכו': והנה איש רוכב על סוס אדום. זכריה כתיב: כל העולם כולו ללילה. מפני שהשתחוו לאלים: והוא עומד. העמיד הקב"ה עמו כזכות ההדסים שגמולה: האומר לאלה חרבי. לנגל שיוצאת במצולה: חרבי. לשון חרבי המים (בראשית ח): שרוקים. לנעשים ולח"כ נעשו לנשים כשנסתכל בלדיקים נח מעסו: סוסיא חירא מעלי למלא. מדקאמר שלדוס הוה רמו קללה: ורבנן. חנניה מישאל ועזריה: לסיקן אול. כשילו מן הכבשן דמו לא מדכר להו ככולהו כמזבי: ענין פרע מסו. שהיו מסתכלים בהן על שהיו תמזין בהן: כרוק טעמו. בלזמן רוק שרקןו אומות העולם כישאל שומרין אלוה מה יש לכם והשחיתים לאלים: הוה אומר זה חנניה מישאל ועזריה. אלמא חזרו ללחך אלא יהושע כהן גדול: ודניאל לסיקן אול. כשהושלכו חביריו לתוך כבשן האש שלא הושלך עמהם: למכרה נהרא רבא כטעריא.

את העולם כולו לדם כיון שנסתכל בחנניה מישאל ועזריה נתקרהה דעתו שנאמר והוא עומד בין הדרסים אשר במצולה ואין הדרסים אלא צדיקים שנאמר ויהי אומן את הדימה ואין מצולה אלא בבל שנאמר והאומר לצולה חרבי ונהרותים אוביש מיד מלאים רוגו נעשים שרוקים ואדומים נעשו לכנים אמר רב פפא שמע מינה וסוסיא חירא מעלי לחלמא: ורבנן להיכא (אוול) [אולו] אמר רב בעין [הרע] מתו רב פפא אמר ר' אהרן אמר עלו לארץ ישראל ונשאו נשים והולידו בנים וכנות כתנאי ר' אליעזר אומר בעין [הרע] מתו ר' יהושע אומר ברוך טבעו ור"א עלו לא"י ונשאו נשים והולידו בנים וכנות כתנאי ר' אליעזר אומר בעין [הרע] מתו ר' אתה ורעך היושבים לפניך כי אנשי מופת הם היו והולידו בנים וכנות כתנאי ר' אליעזר אומר בעין [הרע] מתו ר' מישאל ועזריה דניאל להיכן אול אמר רב למיכרא נהרא רבא כטעריא ושמאל אמר לאתויי בירא דאפספסא ור' יוחנן אמר לאתויי חזירי דאלכסנדריא של מצרים איני דהתניא (טודוס הרופא אמר אתי פרה וחזירה ויצא מאלכסנדריא של מצרים שאין חותכין האם שלה בשביל שלא תלד זומרי איתיה בלא דעתיהו ת"ר שלשה היו באותה עצה הקב"ה ודניאל ונבוכדנצר הקב"ה אמר ניויל דניאל מהכא דלא לימרו בזכותיה איתנצל ודניאל אמר איזיל מהכא דלא ליקיים כי פסילי אלהיהם תשרפון באש ונבוכדנצר אמר יזיל דניאל מהכא דלא לימרו קלייה לאלהיה בנורא ומניין דסגיד ליה דכתיב בארין מלכא בנבוכדנצר נפל על אנפודו ולדניאל סגיד וגו': כ"ה אמר ה' צבאות אלהי ישראל אל אחאב בן קוליה ואל צדקיהו בן מעשיה הנבאים לבש בשמי שקר וגו' וכתביב וילוקח מהם קללה לכל גלות יהודה אשר בבבל לאמר ישימך ה' כצדקיהו וכאחאב אשר קלם מלך בבל באש אשר עשו נבלה בישראל וינאפו את נשי רעיהם מאי עבדו אזול לגבי ברתיה דנבוכדנצר אחאב אמר לה כה אמר ה' השמיעי אל צדקיהו וצדקיהו אמר כה אמר ה' שמיעי אל אחאב אזלה ואמרה ליה לאבנה אמר לה אלהיהם של אלו שונא זימה הוא כי אתו לגבך שררניהו לגבאי כי אתו לגבה שדרתנהו לגבי אבנה אמר להו מאן אמר לכוון אמרו הקדוש ברוך הוא והוא חנניה מישאל ועזריה שאלתינהו ואמרו לי אסור אמרו ליה אנן נמי נביאי כותיהו לדידהו לא אמר להו לדין אמר לן אמר להו אנא בעינא דאיבוכינכו כי היכי דברקתינהו לחנניה מישאל ועזריה אמרו ליה אינון (6) תלתא הוו ואנן תרין אמר להו בחרו לכוון מאן דבעיתו בהדיכוכו אמרו יהושע כהן גדול סברי לייתי יהושע דנפיש וכותיה ומגנא עלן אחתינהו שדינהו אינהו איקלו יהושע כהן גדול איחורכי מאניה שנאמר ויראני את יהושע הכהן הגדול עומד לפני מלאך ה' וגו' וכתביב ויאמר ה' אל השמן יעצר ה' כך וגו' א"ל ידענא דצדיקא את אלא מאי טעמא אהניא כך פורתא נורא חנניה מישאל ועזריה לא אהניא בהו כלל א"ל אינהו תלתא הוו ואנא חד א"ל והא אברהם יחיד הוה התם לא הוו רשעים בהדיה ולא אתיהיב רשותא לנורא הכא הוו רשעים בהדי ואתיהיב רשותא לנורא היינו דאמרי אינשי תרי אודי יבישי וחד רטיבא אוקדן יבישי לרטיבא מאי טעמא איענש אמר רב פפא שהיו בנוי נושאין נשים שאינן הגונות לכהונה ולא מיחה בהן שנאמר ויהושע היה לבוש בגדים צואים וכי דרכו של יהושע ללבוש בגדים צואים אלא מלמד שהיו בנוי נושאים נשים שאינן הגונות לכהונה ולא מיחה בהן אמר רבי תנחום דרש בר קפרא בצפורי מאי דכתיב שש השעורים האלה נתן לי מאי שש השעורים אילימא שש שעורים ממש וכי דרכו של בועז ליתן מתנה שש שעורים אלא